

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“

izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsek dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

STRAŽA

Haročnina listu:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 38

Maribor, dne 6. aprila 1910.

Letnik II.

Liberalci in štajercijanci v objemu.

Našli so se.

Dolgo časa smo že opazovali neka znamenja, ki so vedno jasneje in pogostejše odkrivala neke tajne vezi, ki so vezale liberalce in štajercijance. Po dogodkih zadnjih dni pa mora biti vsakomur jasno: liberalci in štajercijanci so se našli.

Videli smo, kako pri „Narodnem Dnevniku“ ponehuje narodna radikalnost. Gotovo je simptomatično dejstvo, da ni bilo že dalje časa sem v „Narodnem Dnevniku“ nobenihotic in nobenih člankov proti štajercijancem, ako ravno ti sedaj živahneje, kakor kedaj prej razvijajo svojo pogubonosno propagando.

Se več. Videli smo, kako se je „Narodni Dnevnik“ trudil na vse pretege, da bi zagovarjal znanega koroškega štajercijanca Pristova. Poročalo se nam je, kako na deželi pri vseh občinskih volitvah gredo tesno roko v roki liberalci in štajercijanci. Tako na primer smo že poročali, kako so šli pri volitvah v Šmarju pri Jelšah združeni liberalci in štajercijanci v boj proti S. K. Z. Da so žalostno propadli, ne izpremeni nič na žalostnem, izdajalskem faktu naših liberalcev.

Vsem tem momentom, ki že sami za sebe z bengalično lučjo osvetljujejo gotove kroge, se je pridružila zahrbtna taktika slovenskih liberalcev v vprašanju obstrukcije v deželnem zboru. Ko so naši poslanci zapričeli boj proti nasilni nemški večini in je po vsem Spodnjem Štajerju završelo navdušenja, bili so tudi naši liberalci prisiljeni, postaviti se za obstrukcijo. A to jim ni šlo od sreca. Nasrkali so se že preveč lakajskega, hofratskega duha in niso več sposobni za možat, nevstrašen odpor proti naši vladi in nemštvu. To se je kmalu pokazalo. Komaj je minilo nekoliko časa po znani manifestačni nedelji v februarju, že so liberalci pričeli lavirati. Nagubali so ob raz in vpraševali: Kaj bo, kaj bo?

To zbadanje in napadanje slovenske obstrukcije se je potem sistematično teden za tednom večalo. Zdaj po obč. zboru K. Z. pa je doseglo svoj vrhunec. „Narodni Dnevnik“ piše ravno tako, kakor je pisal že „Štajerc.“ V vseh varijantah slika škodljivost obstrukcije. Pri svoji pravicoljubnosti vali seveda vso krivdo radi slabega gospodarskega položaja v deželi na poslance S. K. Z. V svoji moralni propalosti nimajo naši liberalci toliko poštenosti, da bi povedali, da je polom deželnih financ povzročila nemško-nacionalna večina in da bi bil naš položaj še žalošnejši, ako bi S. K. Z. ne bila zaprečila z odločnim korakom novih krivic. Seveda, zveza s štajercijanci jim to zabranjuje. Radi te morajo žvižgati na vsako politično moralo.

Pa še neki drugi trik so si domislili naši liberalci. V isti sapi, ko dokazujejo silno škodljivost obstrukcije, zagotavljajo, da se „klerikalci umikajo“ in da je radi tega samouprava za Spodnji Štajer pokopana. Harlekini!

Slovensko štajersko ljudstvo je odločno pozvalo poslance S. K. Z., naj neustrašeno nadaljujejo započeti boj. Ljudstvo bo stalo neomajno in kakor en mož na njihovi strani, ako bi bilo mogoče treba kaj pretrpeti. To ljudstvo, ki se je odločilo za boj, pa tudi dobro ve, da svojega glavnega cilja: samouprave, ne bo doseglo kar čez noč. Samouprava ne bo padla po parmesečnem boju kakor zrel sad v naročje slovenskega Spodnjega Štajerja. Za to bo treba dolgotnega, sistematičnega, z vso konsekvenco izpeljanega bojevanja. Naši Nemci niso tako mevržasti in pohlevni nasprotniki, kakor naši liberalci, ampak so vstrajni in odločni bojevniki, s katerimi je boj težak. Samo mal primer:

Ministrstvo za javna dela je določilo, da pripadajo od 1. februarja t. l. naprej slovenske obrtno-nadaljevalne šole na Spodnje-Štajerskem v nadzorstveni delokrog kranjskega obrtnega inšpektorata in ne več pod nadzorstvo nemškega graškega inšpektorja. Ta popolnoma umesten in pravičen korak je spravil

Nemce v ogenj in že kriče o razkosavanju Štajerske in žugajo.

Vse to naše ljudstvo ve. Zato bodo vse zveze liberalcev in štajercijancev zaman. Slovensko ljudstvo pozna svoje cilje in jih bo znalo tudi v doslednem boju izbojevati, ker ni tako šviga-švagasto, kakor naši združeni liberalci in štajercijanci.

Spomlad v naši mladinski organizaciji.

Narava je vsklila k novemu življenju. Toplo spomladno solnce je privabilo že marsikatero cvetko iz zemlje. Vse zeleni, brsti, poganja. Vse je postalo živahno, veselo. Pozdravljena spomlad, čas veselja in kipeče moči!

Kakor se je pa izvršil preobrat v naravi, tako je veselo završelo tudi po naši slovenski domovini — med našo probujeno, nadepolno, slovensko mladino. Že lansko leto se je vršil shod za shodom. Na vseh koncih in krajih zelenega Spodnjega Štajerja se je zbirala naša mladina, mladeniči in dekleta, ter kovala načrte za prihodnost. Vspehi so bili naravnost krasni. Navdušena mladina je zanesla vseslovensko krščansko-socialno misel v sleherni župniji, v zadnjo gorsko vas. Po raznih manifestačnih zborovanjih in večjih poletnih prireditvah nastopilo je zimsko delo. Mladina se je shajala ob večerih in prostih urah v svojih izobraževalnih društvih in zvezah.

Zimski čas je pač najbolj primeren za podrobno delo v naši organizaciji. Bilo je vse bolj mirno in tiho. Mati naše mladinske organizacije, S. K. S. Z. v Mariboru, je sicer priredila v zimski sezoni več socialnih tečajev, ki so bili tako razvrščeni, da se jih je lahko udeležila mladina iz vseh krajev ožje naše domovine, in so bili tudi dobro obiskani. A bilo je vse bolj notranje delo, brez šumnih nastopov. Sedaj je zopet vse oživelo.

Kakor se pa vse veseli toplega, spomladnega solnca, tako se vzradosti naša mladina, če se kje skliče mladinsko zborovanje. Po živahnem, pripravljalnem, zimskem delu se je pretečeno nedeljo dne 3., in na praznik Oznanenja D. M. dne 4. aprila zopet začela sezona manifestačnih zborovanj naše mladine.

PODLISTEK.

Zakaj sem zapustil svojo službo.

(Dalje.)

Oglasil sem se pri finančnem ministru.

Vprašal je: „Česa želite?“

Taka uljudnost me je spravila iz koncepta. — Odvrnil sem:

„Skledico čaja!“

Nato je rekel:

„Če imate kako željo, gospod, povejte mi jo, in sicer kolikor mogoče ob kratkem.“

Odgovoril sem mu, da mi je jako žal, ko moram čuti take besede, ker tako postopanje je za me žaljivo; toda ker so že take razmere, hočem zatisniti jedno oko in preiti k stvari.

Potem sem mu navajal resne pomisleke glede njegovega res tako pretirano dolgega finančnega poročila.

Rekel sem mu, da je sestavljeno vse preokorno in presuhoparno; prav nobenih opisov ni v njem, nobene poezije, nobenega čustva — nobenih junakov, nobenega konflikta, nobenih podob — niti lešorezov ne. Jasno je, da ga ne bode nihče bral.

Silil sem vanj, naj za Boga ne sramoti svojega imena, ko kaj takega obelodani. Ako upa, da bode imel kedaj srečo v literaturi, bi moral imeti več raznoličnosti v svojih pisarijah. Varuje naj se suhoparnih podrobnosti.

Povedal sem mu, da se imajo koledarji zahvaliti za svojo popularnost večinoma pesnim in ugan- kam, in da bi par ugank, posejanih v njegovo finančno poročilo, več pripomoglo k povoljni razprodaji, nego vsi dohodki, katere navaja.

Povedal sem mu vse te stvari iz najboljšega

namena, in vendar je finančni minister zbesnel. Rekel je celo, da sem osel. Zmerjal me je na najzlobnejši način in pripomnil, ako se bodem še kedaj vmešaval v njegove stvari, da me bode vrgel skozi okno.

Odvrnil sem, da moram vzeti klobuk in oditi, ako ne misli spodobno z menoj postopati, in res sem šel. Bilo je prav tako, kakor pri kakem novopečenem pisatelju. Vedno mislijo, da vedo več kakor drugi ljudje, če izdado prvo svojo knjigo. Nihče jim ne more ničesar povedati.

Ves čas, kar sem bil z vlado v zvezi, se mi je zdelo, da ne morem kot državni uradnik niti najmanjše stvarice storiti za občni blagor, da ne bi objednem ne naletel na zapreke.

In vendar nisem delal ničesar drugega, poizkušal ničesar drugega, kakor jedino to, kar bi po mojem mnenju koristilo državni blaginji.

Morebiti sem razdražen vsled tolikega žaljenja, napačno sodil in sklepal, a v resnici se mi je zdelo, kakor da so se notranji, vojni in finančni minister in drugi moji kolegi spočetka zarotili, da me preženejo iz ministrstva.

Obiskal sem samo jedno ministrsko sejo, odkar sem bil v zvezi z vlado. To mi je zadoščalo.

Sluga pred vrati „bele hiše“ ni bil na prvi pogled voljan dovoliti mi vstop, dokler ga nisem vprašal, če so drugi kabinetni člani že prišli. Pričrdil je, in jaz sem vstopil.

Vsi so me debelo pogledali, kakor da sem se med nje vsilil. Predsednik je rekel:

„No, gospod, kdo pa ste vi?“

Dal sem mu svojo vizitko, in on je bral:

„Mark Twain, tajnik pri senatnem odseku za školjke.“

Potem me je meril z očmi od nog do glave, kakor da še ni nikoli slišal o meni.

Finančni minister je rekel:

„To je tisti osel, ki je prišel k meni in mi pri-

poročal, naj pridenem svojemu poročilu pesmi in uganke, kakor bi bil kak koledar.“

Vojni minister je rekel:

„To je tisti norec, ki je prišel včeraj k meni z načrtom, naj jeden del Indijancev z vzgojo pomorimo, drugi del pa pokoljemo.“

Pomorski minister je rekel: „Ta mladi gospod je tista oseba, ki se je zadnje dni prav pogosto vmešavala v moje stvari. Žal mu je, da porablja admiral Farragut celo brodovje za zabavni izlet, kakor se je izrazil. Nasvetoval mi je, naj prireja admiral svoje izlete s plavi po Mississippiju.“

Jaz sem pa rekel:

„Gospoda moja! Kakor opažam, se skuša med vami vsako moje delo, katero sem izvršil v svojem dosedanjem uradnem delovanju, spravljati v slabo ime; dalje opažam, da me skušate izključiti iz narodnega sveta. Niti najmanjšega sporočila nisem danes dobil. Le slučajno sem zvedel, da ima kabinet danes sejo. Toda pustimo to! Vse, kar bi rad vedel, je to: ali je to kabinetna seja ali ni?“

Predsednik je rekel, da je.

„Torej“, sem odvrnil, „preidimo takoj k stvari in ne zanamajajmo dragocenega časa z nepotrebnim medsebojnim grajanjem.“

Sedaj pa povzame besedo minister notranjih zadev in reče po svoji blagovoljni navadi:

„Mladi gospod, vi se motite. Tajniki kongresnih odsekov niso kabinetni člani. Tudi kapitolški vratarji niso še nobeni kabinetni člani, čeprav se to tako čudno sliši. Zato ne smemo izkoristiti pri naših sejah vaše več kot človeške modrosti, čeprav smo je krvavo potrebni — prepoveduje nam kaj takega zakon. Narodno posvetovanje se mora vršiti brez vas; ako nastane vsled tega kako zlo, kar se prav lahko zgodi, naj bode balzam za vašo dušno bol, da ste itak storiili z besedo in dejanjem vse, kar ste le mogli, da bi to odvrnili. — Sprejmite moj blagoslov. — Z Bogom!“ (Konec prih.)

Hoče pri Mariboru.

V Hočah pri Mariboru se je v nedeljo dne 3. aprila po večernicah v prostorni sobi gospoda Rojka zbralo veliko število zavednih mladeničev in mož, da poslušajo govornike, ki so prišli iz Maribora, ter da si zasnujejo načrte za nadaljno delo.

Shod je otvoril s primernim pozdravom mladenič Gselman.

Med došlimi govorniki omenimo v prvi vrsti g. dr. Leskovarja iz Maribora, ki je z zgledi iz naše slovenske zgodovine v navdušenem in krasnem govoru navajal zborovalce k vstrajnemu in vspešnemu delu.

Mladeniči so gospodu govorniku, ki je res pravi ljudski govornik, burno pritrdjevali. Res vesela sme biti naša politična in nepolitična organizacija, da si je z dr. Leskovarjem pridobila tako odlično moč. On gre z veseljem govoriti na naša zborovanja. Somišljeniki, poslušajte se pri vseh pravnih zadevah njegove odvetniške pisarne, ki zasluži našo vseobčno podporo.

Na tem zborovanju so še govorili domači č. gospod dekan Grušovnik, urednik Žebot iz Maribora, dr. Karol Glaser, tajnik Šimonec, kaplan Kranjc in Rojko Franc.

Mladeniči, ki so nastopali tudi z deklamacijami, so sklenili ustanoviti pevski zbor.

Sv. Tomaž v Slov. gor.

Akoravno ni bilo vreme prav prijazno, se je vendar zbralo nad 200 vrlih mladeničev in mož v nedeljo dne 3. t. m. v sobi Mladeniške zveze pri Sv. Tomažu.

Predsednik Mladeniške zveze je otvoril občni zbor in dal besedo uredniku Kemperle iz Maribora.

V daljšem govoru je govornik očrtal potrebo in pomen naših organizacij, potom katerih bomo vstvarili enotno armado slovenskega ljudstva. Prvobojniki v tej armadi pa morajo biti naši fantje, zato vsi v Mladeniško zvezo.

Poslušalci so pazljivo sledili navduševalnim izvajanjem.

Za tem so sledila poročila odbornikov, iz katerih je razvidno, da se je zveza zelo živahno gibala, in da je lahko ponosna na vspehe enoletnega obdobja. Zveza je med drugim priredila lepo število dobro obiskanih predavanj, ki so se pečala z različnimi vprašanji. Tudi knjižnico je lepo uredila in ima že 387 knjig. Izposodila je pa tekom prvega leta čez 1100 knjig. To so lepe številke, ki glasno govore o ukažljivosti naših vrlih mladeničev. Le tako naprej. Iz blagajnikovega poročila povzamemo, da ima zveza v svojem prvem poslovnem letu čez 50 K preostanka. To lepo dokazuje požrtvovalnost naših fantov, ki pa ne sme prenehati, ampak se mora še povečati. Naše geslo mora biti: Vsi za enega, eden za vse.

Ker se je prejšnji predsednik odpovedal zopetni izvolitvi — ostal bo pa seveda še vedno vzoren in požrtvovalen član — je bil na njegovo mesto izvoljen mladenič Filip Meško.

H koncu zborovanja, ki se je vršilo v splošno zadovoljstvo, in so se mladeniči nasrkali novega ognja, je pristopilo nekaj novih udov, tako da šteje naša zveza sedaj 108 udov.

Fantje, po začrtani poti naprej — in veseli bode vi in celokupna domovina!

(Št. Lovrenc v Slov. gor.

Vabilu izobraževalnega društva, ki je sklicalo dne 4. aprila po večernicah mladinsko zborovanje v društveno dvorano, se je odzvalo veliko število mladine iz domače in sosednih župnij. Tudi očete in matere smo videli na shodu.

Zborovanje je vodil predsednik društva, gospod Tikvič.

Dekleta D. Z. so otvorila zborovanje z mičnimi narodnimi pesmicami.

Po pozdravu predsednika dobi besedo Fr. Žebot iz Maribora, ki je zbranim v svojem govoru slikal namen in pomen naše mladeniške in izobraževalne organizacije.

O ciljih naše vseslovenske politične organizacije in o raznih političnih vprašanjih je govoril urednik Kemperle, ki je v družbi vrlih mladeničev od Sv. Tomaža prihitel na shod.

Govorili so še domačevski mladenič Pučko, Meško iz Polenšaka, predsednik tamošnjega bralnega društva, in domači gospod kaplan.

Na zborovanju je bilo tudi nekaj naših vrlih akademikov Zarjanov.

O dosedanjem delovanju mladega izobraževalnega društva sta poročala društveni tajnik in blagajnik.

Zborovalci so vsi do zadnjega vstrajali na zborovanju in pazno sledili izvajanjem govornikov.

Po zborovanju se je vršilo posvetovanje odbora obeh mladinskih zvez ob navzočnosti zastopnikov S. K. S. Z.

Nas zelo veseli, da se naša slovenska mladina tako živo zanima za svoj napredek. Dolžnost naših društev in naše centralne organizacije je, da vliva vedno novega navdušenja v mlada srca naših somišljenikov. Širimo našo vseslovensko krščansko-socialno misel in naša mladina bo postala res vzorna in poštena.

Če bo poštena mladina, bo srečna domovina! Naprej mi streli!

Politični pregled.

Državni zbor.

Državni zbor ima dne 14. t. m. zopet svojo prvo sejo.

Na dnevnem redu, ki ga je določil predsednik, so kot prve sledeče točke: 1. Vladna predloga glede posojila. 2. Službena pragmatika. 3. Reforma poslovnika.

Iz Hrvaškega.

Sabor je imel dne 31. marca in 1. in 2. aprila zopet seje. V četrtkovi seji je prišlo koj v začetku do tako burnih prizorov, da je moral predsednik prekiniti sejo.

Poslanci Frankove skupine so pričeli z govori k poslovniku in z interpelacijami tehnično obstrukcijo. Pri tem je prišlo do ostrih spopadov med njimi in koalicijo.

Šele pozno v noč je prišel na vrsto dnevni red, katerega prva točka je proračunska indenniteta. Prvi je govoril ban Tomašič, ki je priporočal sprejem. Za tem je bila seja ob 11. uri ponoči zaključena.

V petkovi seji se je nadaljevala proračunska debata.

Poslanec Jemeršič je v daljšem govoru pojasnjeval stališče stranke čistih (Frankova skupina). — Ostro je obsojal vladno in koalicijo, ki je izročila deželo Mažarom. Odločno je zahteval za Hrvaško popolno avtonomijo, da bodo Hrvati sami in njihova dinastija odločevali svojo usodo. Baval se je tudi z verskim vprašanjem. Konstatiral je sicer, da njegova stranka ni konfesionalna, a katoliško vero mora vseeno braniti. Katoliška vera brani pravice vsake družge konfesije, vsakega posameznika in celokupne domovine. „Brez katoliške vere bi bili Hrvati barbari“, je odločno zatrdil.

V seji od sobote je najprvo govoril poslanec koalicije dr. Paleček. Povedal je, da je koalicija napravila bilanco in spoznala, da je za borbo preslaba (?!) in je zato sklenila s Khuenom mir. Upa pa, da bo ta slabost vir nove moči. (To je gotovo silno slaba tolažba za koalicijo. Op. ur.)

V tej seji je govoril tudi poslanec Zagorac. Bistvo njegovega govora je bil klic: Proč od Ogrske! V zanimivih izjavanjih je dokazoval, kako je nagodba med Ogrsko in Hrvaško absurdnost, ki daje Mažarom priliko, da ropajo in plenijo po Hrvaškem. Ako bo še nadalje ostalo to razmerje, bodo Hrvati popolnoma izgubili svojo individualnost! — je zaključil.

Saborske seje jasno kažejo, da se je koalicija z dušo in telesom vdala Khuenu. Ni težko uvideti, da to ne v korist hrvaškega ljudstva. Bojimo se, da bodo sedanji vodilni hrvaški krogi še bridko obžalovali svojo sedanjo nenaravno zvezo. Res sta dala Khuen in njegov pomočnik Tomašič koaliciji nekaj cukerkov, a žrtve, katere morajo prinesiti Hrvati Mažarom in mažaronom, so velike, brezprimerne.

Sedaj kroži po listih vest, da postane hrvaški minister bivši ban Rakodžay. Tako zasedajo najvažnejša mesta v deželi sami najstrastnejši mažaroni. Pogled v bodočnost hrvaškega naroda je mračen, — temen.

Teh težkih oblakov ne razžene pač nič vest, ki se javlja iz popolnoma zanesljivega vira, da bo obsodba v veleizdajniškem procesu razveljavljena in da bosta še zaprta Adam in Valerijan Pribičević v teh dneh spuščena na prosto.

Ta korak merodajnih faktorjev gotovo ne more odtehtati brezštevilnih udarcev, ki jih morajo dan na dan pretrpeti Hrvati.

Srbija.

Nekateri listi pišejo, da celotni vtis petrogradskega potovanja kralja Petra ni tako ugoden, kakor bi bilo lahko pričakovati. Glavni vzrok je avstrijsko-rusko zblizanje; pa so tudi drugi momenti zraven. Pravijo, da je bil cel sprejem kralja Petra nekako hladen in da ni bilo nič slovanskega duha pri celi zadevi.

„Dnevni List“ priobčuje izpod peresa princa Jurija članek; princ pravi v njem, da srbski narod presoja potovanje kralja v Petrograd s prav mešanimi čutili. Srbija je ruskemu carju gotovo zelo hvalježna, da je sprejel kralja z vsemi častmi; občuti pa grenko, da se je v istem trenutku izvršilo avstrijsko-rusko zblizanje.

Španija. — Sedanja cerkvena politika.

Položaj je po padcu zadnjega ministrstva še zelo nejasen in negotov. Novi ministrski predsednik Canalejas se je ob različnih prilikah zelo nejasno izrazil. Glede cerkvene politike pravi, da hoče Španijo oprostiti klerikalizmu, ker špansko ljudstvo je začelo „evropejsko“ živeti.

Liberalna stranka se namerava z Vatikanom pogajati in preustrojiti cerkvena posestva po „bolj človekoljubnem in razumnejšem temelju (!).“

Kongregacije se naj podvržejo postavam, ki ne bodo imele, ne značaja izjeme, ne preganjanja, ne prednost. Samo prostost in enakost naj bode mero-dajni pri teh postavah. Da bi se menihi pod imenom prostosti izganjali, je smešno in on ne misli na to — vlada ljubi mir in edinost. — Tako gospod predsednik Canalejas.

Iz tega razvidimo, da hoče ministrski predsednik dati vsem strankam nekaj. Španijo oprostiti klerikalizmu — liberalcem, in ne izgnati menihe — katoličanom... Torej počakajmo!

Raznoterosti.

Umrli je včeraj dne 5. t. m. pri Sv. Juriju na Ščavnici Janez Korošec, oče državnega in deželnega poslanca dr. Korošca. Bogreb je v četrtek predpoldne. Gospodu poslancu naše iskreno sožalje. Plemeniti in dobri mož pa naj počiva v miru!

Duhovniška vest. Nekatera časnikarska poročila so javljala, da je župnik Kralj umrl. Kakor čujemo iz popolnoma zanesljivega vira, je ta vest, hvala Bogu, neresnična.

— Župnija Polenšak pri Ptujju je podeljena č. gosp. Jožefu Poplatniku, kaplanu na Hajdini, župnija Te-harje pa dosedajnemu tamkajšnemu kaplanu č. gosp. Jožefu Čemažarju.

Drž. poslanec Vinko Ježovnik v Velenju je, kakor poroča celjski dnevnik, nevarno zbolel.

Somišljenikom v znanje! Radi nekaterih težkoč se za sedaj ne bo vršil naznanjeni „Mladeniški tečaj“ dne 10. t. m. v Mariboru. Kedaj se bo vršil, bomo že pravočasno javili.

Imenovanje. Dr. Fridrih Blank je imenovan za c. kr. okrajnega zdravnika v Konjicah.

Mohorjani v Ljutomeru so zbrali 60 K za obmejne Slovence, ki jih je doposlal č. gospod Škamlec. Srčna hvala!

Poročil se je dne 30. marca v Ljubljani gosp. Oskar Dev, sodnik v Konjicah, z gospodično Melito Jevnikar.

Seja odbora S. K. S. Z. se vrši v četrtek dne 7. aprila ob 5. uri popoldne v uredništvu „Slovenskega Gospodarja.“

Osebnostna vest. Na podlagi cesarjevega odloka se je osnovalo generalno ravnateljstvo za zemljiško-davčni kataster. V področje tega ravnateljstva bodo pripadale vse agende, katere so bile dosedaj odkazane finančnemu ministrstvu, v zadevi zemljiško-davčnega katastra. Za generalnega ravnatelja tega na novo osnovanega uradnega oddelka je imenovan dr. Vladimir Globočnik pl. Sorodolski. Ob enem je dobil naslov sekcijskega šefa.

Stalni dopisnik „Ruskega Slova“ v Ljubljani. V torek je prišel v Ljubljano gospod A. Zolotarev, dopisnik v Moskvi izhajajočega „Ruskega Slova.“ Gospod Zolotarev se stalno nastani v Ljubljani kot dopisnik svojega lista za avstrijski slovanski jug. G. Aleksij Zolotarev se je nastanil v hotelu „Tivoli“ z ženo, tremi otroci in dvema služkinjama.

Se enkrat „Slovenski ni znal.“ Pripeljal sem se v Špilsfeld. Hitro poprašam vratarja: „Kako dolgo bomo čakali?“ „Čakatur? A Stund!“ Pokalo je po meni od smeha.

Živela justica! Lekarnar K. Rebul v Slovenj-gradu, rodod Čeh, sedaj načelnik nemških turnarjev v imenovanem mestu, je tožil nekega Slovence, ker se je baje proti nekomu izrazil, da je Čeh, zaradi žaljenja časti. Sodišče (dr. Drobnitsch!) ga je spoznalo krivim in ga obsodilo na 50 K globe. „Windischer“ seveda pri sodnikih ni tožljiva in ne kaznjiva beseda. Slučaj si je treba dobro zapomniti! — Dostavek uredništva: Prosili bi gospoda dopisnika, da nam sporoči — vsaj tajno — ime toženega Slovence, in dan, katerega se je vršila obravnava. Ta stvar vendar ne sme kar tako zaspati!

Obrekovanja in laži „Narodnega Dnevnika.“ — „Narodni Dnevnik“, za katerim bo gotovo pričapljaj tudi „Narodni List“, napada neosnovano poslanca dr. Verstovška, da ni ničesar storil za po toči oškodovane posestnike v marenberškem okraju, zlasti v St. Janževem vrhu. Dasi je dr. Verstovšek le deželni poslanec in spada to delo v delokrog državnega poslanca, je storil vse korake, ker je dobro vedel, da oboleli državni poslanci Ježovnik ni mogel posredovati v tem smislu. (Deželni poslanec dr. Verstovšek je bil v tej zadevi za slovenjgraški in za marenberški okraj dvakrat osebno pri glavarstvu in dvakrat pri namestnji. Nadalje je pisмено večkrat dregal pri glavarju in v namestnji, kar lahko dokaže s pismi. Ko so bili akti odposlani iz namestnije na ministrstvo, je tudi v ministrstvu zahteval nujne rešitve. To so dejstva, katera lahko poslanec dr. Verstovšek izpriča z dokazi, ki pač dovolj obsojajo ostudno gonjo liberalnih listov. Poslanec dr. Verstovšek pač nima navade, da bi vse take korake, ki jih stori v zavesti poslanske dolžnosti, vedno obešal na veliki zvon. Dal je nam pa sedaj ta pojasnila, ne toliko v svojo lastno obrambo, temveč da se javnosti dokaže, kako neosnovano napadajo celjski listi poslance Slovenske kmečke zveze.

Kar se tiče šolstva v marenberškem okraju in očitanja, da se on ne upa pred deželni šolski svet, je ravno tako podlo in drzno obrekovanje. Od jeseni je poslanec dr. Verstovšek že večkrat posredoval v deželnem šolskem svetu, v enem slučaju tudi radi marenberškega okraja. On dobro pozna žalostno stanje šolstva v tem okraju, bolje mogoče, ko vsi drugi. Želi le, da bi ga vedno pravočasno o vseh šolskih zadevah informirali; brez informacij in obvestil pa ne more poseči vmes, ker ne more vedeti, kaj da se v raznih krajih godi. Priporočamo dopisniku v „Narodn. Dnevniku“, da naj raje obvesti poslanca, ki bo storil gotovo vse korake, nego da ga brez vzroka napada. Na ta način se bode lažje kaj doseglo in delalo proti naravnost turškim razmeram šolstva v marenberskem okraju.

Zveza štajerskih učiteljev si je v Celju na občnem zboru dne 3. t. m. izbrala sledeči odbor: predsednik nadučitelj Josip Rajšp iz Ormoža; njegov

namestnik je Lj. Černež. Odborniki so sledeči: tajnik Ignac Šijanec iz Gornjega grada, Iv. Tomažič iz Stare ceste njegov namestnik; blagajnik A. Gnus iz Dola, A. Ogorelec iz Sv. Barbare v Haložah njegov namestnik; pečovodja je Rajko Vrečer iz Žalca; odbornika Mešiček iz Savnice in Avg. Požegar iz Žitke vasi.

V poročilu o občnem zborovanju piše „Narodni Dnevnik“ o Zvezi: „Učiteljska društva so trden jez proti naraščajoči germanizaciji in klerikalizmu v naših ljudskih šolah.“ Na to trditev odgovorimo z distingo: glede germanizacije, nego; glede klerikalizma (= verske vzgoje), concedo. Bržkone bo „Narodni Dnevnik“ in učiteljstvu neljubo, ko mu bomo ob času volitev poslužili s tem odkritim priznanjem.

Našim somišljenikom! Od več strani nam dohajajo vprašanja, kje se nahaja pisarna odvetnika gospoda dr. Josip Leskovarja. Ponovno naznanjamo, da ima dr. Leskovar svojo pisarno v Mariboru, Gosposka ulica števil. 15, nasproti klobučarju Leyrerju. Priporočamo našim zaupnikom in pristašem, da se v vseh pravnih zadevah obrnejo na njegovo pisarno. Dr. Leskovar je izborni jurist, bil je poprej koncipient v pisarni gospoda dr. Šusteršiča v Ljubljani. — Dr. Leskovar je znan kot vnet govornik na naših shodih, ter si povsod pridobi srca poslušalcev.

Sodnijska imenovanja. Avskultantom pri okrožni sodnji v Mariboru so imenovani: Martin Senjor, Robert Frisch in Karl Freiburger.

Od državne železnice. Za postajenačelnika Polzela-Braslovce je imenovan Ludvik Wucherer, dosedaj pri prometnem uradu v Celovcu; prejšnji postajenačelnik na Polzeli, Kaspar Rauscher, je prestavljen v Friedberg.

Sokolska olika. Ob priliki vojaških naborov v Celju so sokoli iz Št. Jurija ob južni železnici kaj pogumno pokazali svojo liberalno oliko. Na celjskem kolodvoru so ti nositelji omike nahrulili s klici „čukarija“, „črni čuki“ itd. (nekega slovenskega duhovnika). Liberalna mladinska organizacija izkazuje vedno krasnejše proizvode svobodomiselnosti prosvete.

393 znak za obmeje Slovence je doposlal g. Ducman. Srčna mu hvala!

S. K. S. Z. je daroval gospod Josip Zemljč iz Novevasi pri Mariboru deset knjig, za katere se mu S. K. S. Z. najsrčnejše zahvaljuje. — Spominjajte se je ob vsaki priliki. Hvaležna vam bode za vsak najmanjši dar.

Rezultat nadomestnih volitev v komisijo za odmerjenje osebne dohodnine za okraj Maribor: kot člani: Baron Twickel, posestnik, Krčovina; Jakob Versolatti, hišni posestnik, Slov. Bistrica; Jožef Čížek, dekan, Jarenina. Kot namestniki: Jakob Purgaj, posestnik, Lajtersberg; Jožef Caf, Št. Jurij ob juž. žel.; Luka Hleb, veleposestnik, Smlednik.

Imenovani so pa: kot člani: Ferdinand Gollob, trgovec, Sv. Trojica v Slov. gor.; [Alojzij] Albrecht, davčni oficial, Maribor; Jožef Pfeifer, tovarnar, Hoče. Kot namestniki: Karl Kürbisch, usnjar, Sv. Trojica v Slov. gor.; Konrad Celcer, gostilničar, Št. Ilj v Slov. gor.; Franc Trummer, hišni posestnik v Studencih.

Lakšno politično moralo nam očita „Narodni Dnevnik.“ Ta je pa lepa. Stranka, ki radi svoje zveze z nemškutarskimi štajerčijanci ne sme biti več za obstrukcijo, ampak mora slovenske poslance zahrbtno napadati, ima toliko drznosti, da govori o politični morali. Ampak ne le iz te zveze s štajerčijanci se zrcali liberalna politična morala, ampak ravnotako iz postopanja v italijanskem vseučiliškem vprašanju in iz zabavljanja čez Slovansko Jednoto. Pfu! taki politični morali, ki hoče v službi vlade oslabiti in razrušiti Slov. Unijo.

Velikanski požar na Gorenjskem. Na Vrju pri Medvodah je zgorela papirnica družbe Leykam-Josefthal. Škoda znaša približno 3 milijone kron. Pri požaru je bilo ranjenih več oseb, med njimi delovodja Lechinger težko.

Slovensko vseučiliško vprašanje. Z ozirom na izvajanja v Vašem cenjenem listu od 25. marca t. l. pod „Liberalci — izdajalci“ in „Slovensko vseučiliško vprašanje“ zahtevam sklicujoč se na par. 19 tiskovnega zakona, da prinesete sledeči popravek:

Ni res, da je Zveza južnih Slavena izdala komunikacije glede na jugoslovansko vseučiliško vprašanje; ni res, da sem jaz molčal, se ne oglasil in ne povedal faktičnega položaja; ni res, da bi Zveza južnih Slavena bila storila izdajalstvo v zadevi vseučilišča; ni res, da se hoče napraviti s slovenskim vseučiliščem kaka nelepa kravja kupčija.

Res je marveč, da se Zveza južnih Slavena in vsi njeni člani strogo držijo sklepa Narodne zveze iz zadnjega poletja.

Ni res, da je Zveza južnih Slavena izjavila, da ne nasprotuje vladni predlogi o ustanovitvi italijanske pravne fakultete na Dunaju; ni res, da je torej pustila pasti junktim med slovenskim in italijanskim vseučiliščem.

Res je marveč, da Zveza južnih Slavena ni izdala take izjave in da v stvari vseučiliškega vprašanja v obče ni storila nobenega sklepa. — Dr. Ploj, načelnik Zveze južnih Slavena.

Kakor nam težko de, vendar moramo k temu popravku nekaj dostaviti. Čujte, gospod hofrat! Slovenska javnost pravi, da ne more več verjeti ne Plojevim pozitivnim izjavam, še manj pa njegovim popravkom. Številni vzroki, kakor zatajitev S. K. Z., znano glasovanje glede Bilinskega, postopanje v proračunskem odseku z ozirom na italijansko pravno fa-

kulteto, sedanja zakasnela, skrivnostna popravkarija slaboznanega komunikeja, so vzeli slovenski javnosti vso vero v hofrata Ploja.

Da je to stališče opravičeno, se jasno zrcali tudi iz dr. Šusteršičeve izjave napram „Slovenčevemu“ poročevalcu. Vodja V. L. S. je primoran konstatirati, da so razmere v jugoslovanski delegaciji — dr. Ploj je načelnik Zveze južnih Slavena — postale skrajno neznosne in mora priti v kratkem do razjasnitve, ker drugače mora priti do neizogibnih konsekvenc.

Ozdravljenje raka. V seji dne 31. t. m. (na mednarodnem kongresu za terapijo fizioloških bolezni je pojasneval znani kirurg dr. Doyen novo metodo za ozdravljenje raka. Po tej metodi, ki znači popolni preobrat v tem oziru, se iztrebi to zahrbtno bolezen s toploto. Doyen je dožgal, da zamrejo rakove stanice pri toploti 50—55 stop. Radi tega razgreje od raka razjedeni del telesa potom elektrike na 56 stop. vročine in rakove stanice zamrejo.

Štajersko.

Maribor. Spodnještajerske podružnice nemškega Schulvereina imajo v nedeljo dne 10. aprila v Mariboru ustanovno zborovanje zveze spodnještajerskih podružnic. Dosedaj se nahaja na slovenskem Štajerju 48 takih podružnic, v katerih zbirajo dan za dnevom doneske za osrednje društvo. Namen te zveze za Spodnje-Štajersko je prozoren: Preplaviti hočejo z nemškimi šolami naše kraje, ustanavljati nove podružnice in si sestaviti določen program za svoje nasilno, napadalno delo. Nam Slovincem bo treba, da še z večjo pozornostjo v naših občinskih zastopih in krajnih šolskih svetih povsod nastopamo proti držnim nakanam nemškega Schulvereina. Škandal in sramota za dvajseto stoletje je, da nemški narod hoče po vsej sili ponemčiti naše kraje. Stojmo na straži!

Maribor. Umrl je dne 2. aprila Franc Frangsch, trgovec v Gosposki ulici.

Hoče pri Mariboru. Dne 6. aprila se je poročil gospod Fran Rojko, sin slovenskega gostilničarja in mesarja v Hočah, z gđ. Julčko Novak, hčerko dobroznanega veleposestnika in vnetega pristaša K. Z. gospoda Novaka v Hočah. Vrlonarodnemu paru naše čestitke! Bilo srečno!

Slov. Bistrica. Dr. Maks Murmayr je kupil hišo gospe Stiger na Tržaški cesti in se preselil s 1. junijem t. l. v njo.

Zreče. Tu je po dolgotrajni bolezni umrl veletržec Hinko Dobnik, star 38 let.

Proč od Gornjega Grada! Bral sem v nemškem časopisu „C. f. k. C.“, da je pruski kralj Fridrih II., ko je imel vojsko z Rusi, vskliknil: „Mit solchem Gesindel muss ich mich herumschlagen!“ Koliko je na tem resnice, prepustim zgodovinarjem, in samo rečem iste besede o celjskem „Smrdetu“ in „Smrdokavki“, katera imajo liberalci za svoj kolomon in evangelij in ju imenujejo svoj „Narodni Dnevnik“ in „Narodni List.“ Nekaj števil teh dveh bratcev sem dobil v roke. Imela sta dopise, ki opisujejo gornjegrajske razmere — kakršne niso — torej lažnjive. In zato sem tudi vskliknil — proč od Gornjega Grada! — Naj se prestavi dekanija — ne dekan ali zavoljo dekana — sodnija — ne Grebenc ali zavoljo svetnika, sodnijskega predstojnika — ampak zaradi tiste družbe, iz katere izhajajo taki perfidni dopisi, da je lahko sram poštene Gornjegrajce! Zakaj vsak duhovnik, ki gre ali se pelje k svojemu predstojniku, ne ve, kam bi voz postavil, da mu ga ne oblatijo. Vsak, ki ima opraviti pri sodniji, ne ve, kam bi šel, da si kaj jesti in piti dobi, v katero krčmo bi šel, da ga ne bi nadlegovali s svojimi neslanostmi liberalci — ne mislimo toliko gostilničarjev. Dobro, ker je že tako daleč prišlo, pa povemo, da so Mozirčani najboljše napravili, da imajo svoje sodnijske dneve, da jim ni treba v Gornjigrad hoditi. Sicer bi imeli radi dva v mesecu, pa svetnik ni neki zato, ker gre preveč Gornjem Gradu na roko, najbrž zato, ker ga po liberalnih časopisih blatijo. Pa drugo je, kar „Narodni Dnevnik“, po domače „Smrdet“, števil. 71, piše: „da je svetoval Grebenc Ljubencanom, da naj prosijo za uradne dneve na Ljubnem.“ To je tako gotovo zlagano, kakor če bi kateri rekel, da je Dreta, ki skoz Gornjigrad teče, čista kot ribje oko — kadar je povodenj. Zato imamo za priče solčavskega in pa luškega župana! In tudi rečemo: Zoepaharji in Lučani, storite kakor Mozirjani! Nismo mi ne za duhovnike, ne za graščinske gospode, ampak ti so za nas, in ne gornjegrajski liberalci in krčmarji, da bi jih mi morali vzdržavati, ampak omenjeni gospodi so za nas, ker jih plačujemo. Mi damo „Bogu, kar je božjega, in cesarju, kar je cesarjevega“ in tudi zahtevamo od cesarskih, da nam dajo, kar nam gre po postavi božji in cesarski. Gornjegrajcem pa prepustimo škrice, učitelje in celo družbo, iz katere izhajajo taki sramotilni dopisi. Vsem kličemo v gornjegrajskem okraju — proč od Gornjega Grada! Če hočete več zvedeti vi krčmarji, trgovci, liberalci gornjegrajski — pa smo na razpolago, toda pošteno — ker „mit Gesindel werden wir uns nicht herumschlagen“, je rekel Fridrih II., če je res! Zgodovinarji, pravi in lažnjivi gornjegrajski kronisti, zdaj imate vi besedo, poslednje mislimo namreč.

Sv. Janž na Dravskem polju. Deroča Drava je letos že tri utopljenike prinesla na naše grese. Dne 28. marca smo dobili najbrže onega flosarja, ki je utonil nad Mariborom. Utopljenik je bil močan mož in zdravega organizma po izpovedbi komisije. Dne 1.

aprila zvečer so pa potegnili iz vode žensko truplo kakih 18 let staro, še v precej čedni obleki in temnih las. Nad truplom uboge utopljenke-deklice so se pasli že kričeči gavrani. Govori se, da je žrtva deročih dravskih valov ono dekle iz Maribora. Tretjega ubožca so baje pokopali sosedje od Sv. Martina. Solz polno ihtenje prevzame očividca, ko zre na utopljene žrtve.

Občinske volitve za občino Cirkovce bodo v petek, za novo občino Šikole v soboto tega tedna. V novi šikolski občini je vse razburjeno; radi bi se rešili Kušerja, a ta se strašno brani, da bi frčati moral iz odbora. V Cirkovcah je mirno, le Starejšinčani bi radi imeli kar šest odbornikov in župana.

Šikole pri Cirkovcah. Mali Trentura že maže kolesa, na katerih bo najbrž treba odpeljati „feldpečat“ in „feldomaro“ od našega Johana. Splošno pričakujemo, da bo Kušerjev „feldstol“ zgorel na zloglasni stertalski slami. V soboto bomo videli, ali se bodo hoteli še nadalje davkoplačevalci prepustiti takemu ravnanju. Pametni volilci se ne dajo vreči v prepad.

Cirkovce. Zasluge župana Johana Kušerja obstoje edino v tem, da je zvišal občinske doklade od 42 na 55 odstotkov, in da je do našega gospoda kaplana ovadil državnemu pravdnikstvu radi enega edinega groša. Grda in smešna ovadba je prinesla Johanu dolg „feldnos“, katerega mu bodo podaljšali kot plačilo za občinsko gospodarstvo tisti volilci, ki imajo količjak zavednosti.

Planina. Shod S. K. Z. dne 4. t. m. se je sijajno obnesel. Zborovalci so navdušeno odobraval postopanje poslancev S. K. Z. Govora poslanca Fr. Pišeka in poslanca dr. Jankoviča so vsi odobraval. Sprejela se je tudi ostra resolucija proti vinskemu davku.

Koroško.

Justična uprava na Koroškem. Med koroškim slovenskim ljudstvom vre. Ni to popolnoma nič čudnega, ako samo nekoliko premostimo delovanje justičnega ministra Hohenburgerja pri nameščanju sodnikov. Pomislimo! V pliberškem sodnem okraju se je po vladnem štetju posluževalo slovenščine kot običajnega jezika 16.668 ljudi, dočim nemščine le 3184, v velikovškem sodnem okraju nemškega jezika 5365, slovenščine pa 11.266. Poleg tega v pliberškem okraju pretežna večina prav nič nemški ne zna. Pri vsem tem pa je v Pliberku že dalje časa sodnik dr. Hofbauer, ki ne zna niti za silo slovenski. Ravno kar sta pa imenovana za sodnika v Velikovec zaupnik nemškega „Volksrata“ dr. Pötsch, za Pliberk pa sodnik Czerny, ki sta tudi oba popolnoma nezmožna občeati v slovenskem jeziku s slovenskimi strankami. Vsi ti gospodje so obiskovali slaboglasni jezikovni kurz v slovenščini. Da se pa pri tem niso naučili slovenščine, je umevno.

Pri takih razmerah mora vskipeti kri najmirnejšemu. — Slovensko koroško ljudstvo je zgubilo vse zaupanje do sodišč, ker je bil že marsikdo na mesece obsojen zaradi krivega pričanja, samo zato, ker ga sodnik ni razumel, ali pa je imel nešteto drugih sekatur. Kdaj bo konec teh azijskih razmer?

Grebinc. V Krčanjah je bilo na velikonočni pondeljek zborovanje zaradi „vzhodno-koroške“ železnice, ki bi imela vezati Velikovec, Grebinc in Labod s Celovcem. Govorila sta kmeta Blažič po dom. Navadnik, in Nedved po domače Golej. Žalibog imajo vso to vprašanje posilinemški bauernverajni v rokah. V nedeljo dne 3. aprila so napravili ti veliko zborovanje v isti zadevi v Velikovec. Govorili so naši prijatelji (!): Fumej, Metnic, Dobnik in Wieser, poleg teh še šentpavelski profesor benediktinec Frankl in celovski deželni poslanec Dietrich.

Milare. Umrla je Ana Milonik, žena tukajšnjega stavbenika in nekdanjega župana v Strajvasi, gospoda Milonika.

Rožek. Südmarka je napravila zborovanje dne 3. aprila pri Seidelnu. Ker bi drugače ne došlo dosti slovenskih kalinov, napravila se je ob enem še „muzika.“

Smohor. Pred kratkim je odšlo nekaj deklet od Tare ob Zgornji (nemški) Zilji v Ameriko. Ker od njih ni nobenega pisma iz daljine, se sumi, da so prišle židom v roke, ki trgujejo z dekleti.

Primorsko.

Dopolnilna deželnozborna volitev. Kakor je našim čitateljem že znano, odložil je liberalni dr. Gregorin svoj deželnozborni mandat. Dne 23. aprila se vrši dopolnilna volitev. Na velikonočni pondeljek je imela Kmečka zveza za ta volilni okoliš svoj občni zbor, ki je bil sijajno obiskan. Na tem zborovanju so tudi postavili za kandidata S. L. S. gospoda Babiča iz Rodika. Volilna borba bo vroča. Liberalci napenjajo vse sile, da bi obdržali to svojo zadnjo trdnjavo.

Seja širšega odbora goriške S. K. S. Z. se je vršila ob povoljni udeležbi dne 31. marca. Sklenili so urediti naše narodno-obrambeno delo potom izobraževalne organizacije. Nadalje so določili, da naj vsako pridruženo društvo takoj naznani zvezi, ako namerava imeti kako prireditve, kda se na ta način izogne neprijetnostim, ki nastanejo, ako imajo sosedna društva istočasno prireditve. Priporočalo se je tudi v seji, prirediti po posameznih okrajih veselice v večjem obsegu, namesto preštevilnih manjših domačih.

St. Ilj v Slov. goricah.
Krasno posestvo, ob železnici in državni cesti, ki meri okrog 20 oralov najlepše zemlje, z zidanimi poslopji se proda kakemu Slovencu. Naslov pove uredništvo Straže. 45
XXXXXXXXXXXX
Službo išče kot pismonoša trezen fant, 28 let star, vešč slovenskega in nemškega jezika ter v stanu, če je treba, položiti kancijo. Naslov v uredništvu. 80
XXXXXXXXXXXX

Zaloga pohištva

Franc Pleteršek,
Maribor, Koroška ul. 10
priporoča čast. duhovščini in sl. občinstvu svojo veliko zalogo raznovrstnega pohištva, iz trdega in mehkega lesa. Oprave za kuhinje, jedilnice, spalnice. Divane, vložnike, matrace, stole, ogledala. Železne postelje za otroke.
Vse po najnižjih cenah.
Domače delo.

Edini narodni klepar v Celju

Anton Jošt
Savinska ulica 4
prevzema vsa v svojo stroko spadajoča dela in popravila ter se slavnemu p. n. občinstvu najvljudneje priporoča v mnogobrojna naročila. 46

V Mariboru!

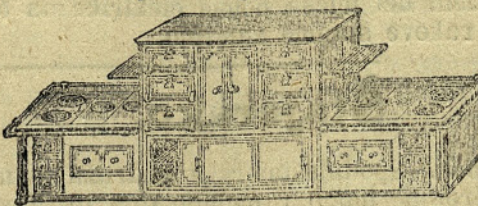
Poduk v glasovirju, orglanju, posvetnem in cerkvenem petju, teoriji, harmoniji itd. daje mlad iskusen in renomiren kapelnik. Ponudbe naj se blagovolijo poslati pod „Kapelnik 1910“ Narodni dom, Maribor.

Volneno
blago, cefiri, batisti in perilni kambrik za ženske obleke v velikanski izbiri in po čudovito nizkih cenah se dobi v narodni veletrgovski hiši
R. Stermecki, Celje.
Vzorci proti vrnitvi zastoj in pošiljate čez K 20.— franko. Prepričajte se o „Bomba“ tkanini, katera je preiskušena najboljša za žensko in moško obleko. — Kos 23 met. franko K 15.50. Čajgasti ostanki po 20 met. trpežni K 8.—, fini K 10.—, zelo fini K 12.—.

Nagrobne vence
v vsakovrstnih izpeljavah,
trake z napisi, in sveče za pogrebe priporoča
Goričar & Leskovšek v Celju
trgovina s papirjem in pisalnim orodjem
Na debelo in drobno! 220 Na debelo in drobno!

Redka priložnost!

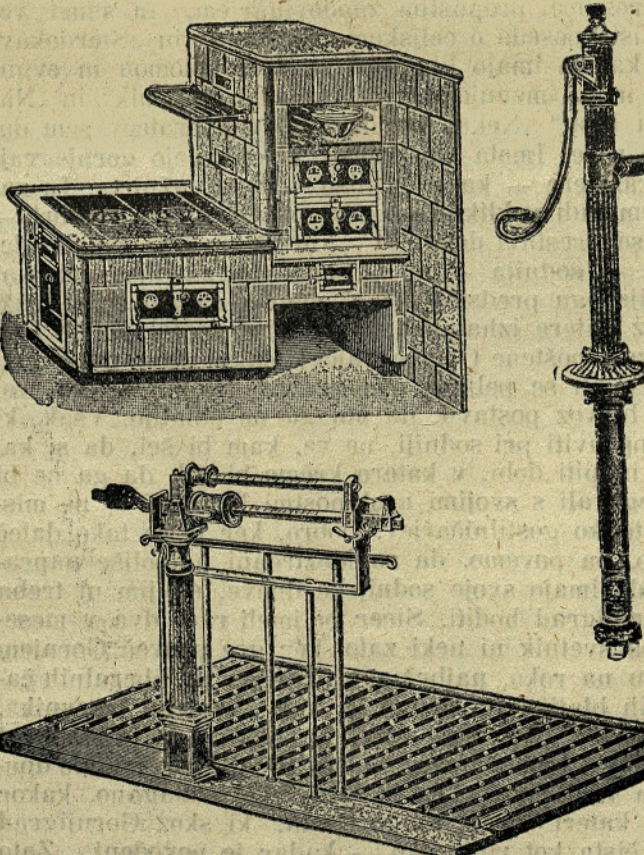
Po požaru uničena tovarna mi je prepustila celo zalogo rešenih, finih, tožkih
flanelnih posteljnih odej v razprodajo. Odeje imajo komaj vidne vodene madeže in jih prodam po tri komade za 9 K; gospodarske težke odeje 4 komade za 10 K z povzetjem. Odeje so 190 cm dolge in 185 cm široke, zelo tople in mehke. Prepričan sem, da da bode vsakdo z mojo pošiljavo zadovoljen. 26
Oton Bekera, c. kr. finančni nadpaz v p., Nahod, Češko.
Hlapec, priden in zanesljiv se sprejme takoj, pri nekem župnišču na Koroškem. Več pove uredništvo Straže.
XXXXXXXXXXXX

Tovarna za peči H. KOLOSEUS
Wels, Gornje Avstrijsko.

Izvrstne in v vsakem oziru nedosegljive peči iz železa, emaila, porcelana, majolike za gospodarstvo, hotele, restavracije itd. — Naprave za kuhinjo s soparom, s plinom in peči na plin. Dobe se v vsaki trgovini, kjer ne, se pošljejo takoj. Zahtevajo se naj „Originalni Koloseus-štedilniki in manj vredni izdelki naj se vračajo. Ceniki zastoj.

Za obmejne Slovence!

Od vsakih 1000 K, za katere se kdo zavaruje za življenje pri meni, odstopim 4 K na me od-
.. padajoče provizije, za obmejne Slovence. ::
Franc Pograjc, glavni zastopnik „Vzajemne zavarovalnice“, Maribor, Fabrikasse 21.
Sprejemam zavarovanja proti ognju pod najugodnejšimi pogoji. 42

Stenografa
ob enem **strojepisca** (Remington-sistem), sprejme takoj pisarna DR. IVAN BENKOVIČ v Celju.
Nastop službe takoj. 33

Maks Zabukošek,
krojaški mojster v CELJU
priporoča svoj 37
modni salan za gospode,
ki se nahaja v novi posojilnični hiši na Ringu.

Edini slovenski slikar v Celju

Viktor Bevc
Savinska ulica šte. 4.
prevzame vsa v to stroko spadajoča dela pri cerkvah, kapelicah, šolah itd., katera izvršuje vestno ter se najvljudneje priporoča častiti duhovščini in cenjenemu občinstvu. 44

Še nikdar v Slovenjgradcu!

Velikanska zaloga volnenega blaga najnovejše vrste Za moške kamgarn, loden, ševijot, lepi klobuki, srajce, močno platno za prtice; vse po najnižji ceni pri 21
Druškovič-u
v Slovenjgradcu.

Zahtevajte v gostilnah katoliško narodne liste: Straža, Slov. Gospodar.

Stavbeni in umetni ključavničar, oblast
koncesionirani vodovodni instalater
Ivan Rebek, Celje
Poljska ulica št. 14.
Se priporoča zadrugam, občinam, korporacijam in zasebnikom za cenjena naročila, namreč za navadne, kakor tudi umetno izdelane železne ograje, kakor tudi vrata, bodisi za vrte, dvorišča, cerkve, grobove itd., štedilna ognjišča vseh sistemov za zasebnike, gostilne ali zavode. Prevzamem napeljavo vodovodov iz studencev, vodnjakov s hidraličnimi vidri. Izde-lujem vsake vrste tehtnice, tudi premostne (Brücken-wagen), prevzamem iste kakor tudi uteže v popravilo. Napeljujem strelovode ter prevzamem sploh vsa v mojo stroko spadajoča dela in izvršujem ista točno in solidno, vse po zmernih cenah.

Brzjavi: „Kamnoseška in-
dustrijska zadruga Celje“.

Prva južnoštajerska kamnoseška industrijska družba

Brzjavi: „Kamnoseška in-
dustrijska zadruga Celje“.

Edino narodno kamno-
seško podjetje v CELJU.

Stavbena in umetna kamnoseška
::: obrt s strojnim obratom. :::
Izvrševanje vseh stavbenih del:
kakor stopnic, fasad, podbojev,
pomolov, nastavkov itd. iz različ-
::: nih kamenov in cementa. :::

Specialna delavnica in podo-
barski atelje za umetna cerkvena
dela kakor: altarjev, obhajilnih
miz, prižnic, kropilnih in krstnih
::: kamnov itd. :::
Brušenje, puliranje in struganje
::: kamena s stroji. :::

Mnogoštevilna zaloga nagrobnih
spomenikov iz različnih marmornih
vrst granitov in sijenitov po razno-
vrstnih narisih in nizkih cenah.
Naprava zidanih ali betoniranih
::: rodbinskih grobišč (rakev). :::

Tlakovanje cerkva, dvoran in
hodnikov s šamotnim ali cementnim
::: tlakom. :::
Izdelovanje pohištvenih plošč iz
različnih najbolj idočih marmornih
::: vrst v vseh oblikah. :::
Popravljanje spomenikov, udela-
::: vanje napisov v iste. :::